

KIÁLLÍTÁS

Krúdy otthonai

Régóta terveztem, hogy meglátogatom új helyén a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeumot, de persze most, hogy (földrajzi értelemben) közelebb került a szerkesztőséghez, beletelt néhány hónapba, míg végre sikerült. Elhatároztam erősen, hogy nem fogok keseregni az elveszett Szent István téri épület miatt, túl szép lett volna a mai világban, ha egy múzeum megmaradhat egy ilyen értékes ingatlanban (ahol áthallás van, ott áthallás van, mondaná erre a költő). És ha nagyon, de nagyon őszinték szeretnénk lenni, el kell ismerünk, hogy a hajdani fényes banképület – noha terei lenyűgözőek voltak – nem

volt igazán alkalmas egy effajta múzeum számára: hiányzott belőle az intimitás. (Magam főleg a pin-cetereket viseltem nehezen, noha az utas-látós kiállítás felejthe-tetlen volt.) Egy szó, mint száz, tekintete-met immár a jelenbe s a jövőbe vetve, elő- és utóítéletektől mente-sen kerestem föl az óbudai objektumot, amely eddig kizárólag arról volt híres, hogy itt élte (bizony, méltatlan körülmények között) életének utolsó éveit Krúdy Gyula.

Annyi látszik, hogy jóval kisebb itt a tér, mint volt a Belvárosban, de a helyiek rengeteg ötletet bevetettek azért, hogy a maximumot hozzák ki a dologból. (És, úgy tűnik, pénz is volt hozzá.) Földszintes, múlt század eleji, kisvárosi bérház – a különálló tereket nemigen lehet egyesíteni.

És nem is kell.

RISKÓ GÁSPÁR FELVÉTELEI

Lettt állandó kiállít-ás (voltaképpen a folyosókat kihasz-nálandó), és lett jó néhány időszak is. Meg egy valahol a kettő között. Ez, a Saly Noémi ren-dezde tárlat Krúdy pesti otthonait mu-tatja be (szelleme-sen épp abban a két szobában, ahol a Krúdy család élt), eredeti tárgyak és fényképek felhasználásával. „Nekem soha nem volt ott-

honom...”, ez az idézet lett a tárlat címe, s noha ez a mondat így nem áll meg (hiszen majdnem mindig volt olyan lakás vagy szállodai szoba, ahová hazavárták, más kérdés, hogy Szindbádnak nem igen fült a foga a hazatéréshez), kétség-telen, hogy ő volt a főváros egyik nagy vándora. (De nem az egyetlen. Afféle írói életmód volt az övé, Bródy Sándor, Szép Ernő, Molnár Ferenc bármikor versenyre kelhetett vele otthonalanság-ban, és Hunyady Sándor meg is előzte – neki tényleg egyetlenegy bejelentett la-kása nem volt egész felnőtt életében.)

Az első benyomások tehát biztatóak. Megyek még, ahogy tehetem. Lesz mi-ről írni.

NÁDAS SÁNDOR

